

Resolució 513/2019, de 10 de setembre

Número d'expedient de la reclamació: 430/2019

Administració reclamada: Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Mesures específiques per augmentar l'activitat física de les persones amb discapacitat.

Sentit de la resolució: Desestimació i inadmissió parcial

Resum: Tot i que la pràctica seguida per la persona reclamant (sol·licitar de nou informació que ja li havia estat facilitada pel mateix Departament de Salut i així s'hauria acreditat per resolució de la GAIP) podria haver estat considerada abusiva per part del Departament de Salut, perquè l'únic que aconsegueix amb ella és fer treballar a l'Administració per a una informació que ja té en el seu poder, facilitada poc temps abans pel mateix Departament, aquest resol estimant la sol·licitud i reiterant la informació ja lliurada anteriorment; per tant, la resolució de 23 de juliol de 2019, que és l'objecte d'aquesta Reclamació, és ajustada a l'ordenament jurídic, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació. La segona part de la sol·licitud demana precisament un futurible, com és la data o les dates en les que haurien de tenir lloc determinats fets; si el Departament de Salut tingués previsions sobre aquesta qüestió, podrien ser objecte de debat polític o social, però el seu eventual compliment no seria informació pública, i només ho serà quan les eventuais previsions s'hagin complert.

Paraules clau: Generalitat. Salut. Persones amb discapacitat, Activitat física. Reclamació contra estimació parcial. Informació inexistent. Sol·licitud reiterativa. Abús de dret.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'1 d'agost de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 430/2019, presentada contra el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 de juliol de 2019, després de formular algunes consideracions sobre la importància que té l'activitat física per a la salut de les persones amb discapacitat i el molt poc que poden practicar-la, la persona reclamant demana la informació següent al Departament de Salut: *1. Quines mesures específiques porta a terme el Departament de Salut encaminades a augmentar l'activitat física de forma específica en les persones amb discapacitat i veure d'aquesta manera si l'augment de la pràctica de l'activitat física en les persones amb discapacitat genera (com ho fa en la població sana) beneficis en la salut i en l'augment de l'esperança de vida (que actualment només és de 52*

- anys)? 2. Com i quan (cronograma) es porten a terme aquestes mesures específiques per al foment de l'activitat física de les persones amb discapacitat?. La persona reclamant demana rebre la informació i les notificacions mitjançant correu postal.
3. La resolució de la Secretaria de Salut Pública de 23 de juliol de 2019 estima la sol·licitud anterior i resol subministrar la informació sol·licitada per la via de reiterar la informació facilitada per la resolució de la mateixa Secretaria de 2 de maig de 2019, en relació amb l'expedient EXI_2019_EXP_SIP001SOLC_00002955...20180906 IFA.
 4. La Reclamació presentada l'1 d'agost de 2019 indica que la resolució impugnada no respon a la demanda expressa de "mesures específiques" per a persones amb discapacitat, que no haurien estat contestades en la resolució anterior.
 5. El 9 d'agost de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Salut i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 6. El 6 de setembre de 2019 la GAIP rep l'informe del Departament de Salut. Explica que la resolució de 23 de juliol de 2019 (antecedent 3) va estimar la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació i va facilitar informació que ja hauria lliurat a la persona reclamant mitjançant resolució de 2 de maig de 2019, en resposta a una sol·licitud d'informació pública que seria "bàsicament la mateixa" que la de l'antecedent 2: *"El Departament de Salut, pròpiament, no desenvolupa programes específics per al foment de la pràctica habitual de l'activitat física en minusvàlids, però si que - en el marc de les activitats de foment de la salut i el suport als pacients i a les famílies-, atorga subvencions a entitats de persones amb discapacitat pel foment de l'activitat física i l'esport, entre d'altres. Podeu trobar les subvencions atorgades l'any 2017 al següent link: ..."*. En relació amb el segon apartat de la sol·licitud d'informació pública, indica el següent: *"la demanda d'informació sobre quan es desenvoluparan unes mesures i el cronograma concret no és una sol·licitud d'accés a informació que l'Administració hagi de tenir per raó de les seves funcions sinó el plantejament d'una hipòtesi que no està prevista, en els termes formulats per l'interessat, en cap programa actual del Departament de Salut. En aquest sentit ja s'ha informat a l'interessat que els Plans i Programes del Departament de Salut són els que figuren publicats conformement a la previsió de l'article 12 de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern a l'adreça electrònica següent: No es pot donar informació sobre mesures específiques no previstes per l'Administració"*. A la vista de què el Departament de Salut ja hauria facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada de què disposa, demana a la GAIP la desestimació de la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,*

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desestimació parcial de la Reclamació

La informació demanada a la primera part de la sol·licitud (mesures específiques que porta a terme el Departament de Salut encaminades a augmentar l'activitat física en les persones amb discapacitat) ja havia estat facilitada per aquest mateix organisme a la persona reclamant per resolució de 2 de maig de 2019, que indica que aquest Departament no desenvolupa programes específics amb aquesta finalitat, si bé atorga subvencions que s'hi podrien destinar i facilita el link on es podrien consultar les subvencions atorgades. És més: la Resolució de la GAIP 299/2019, de 16 maig, que deriva d'una sol·licitud d'informació pública que demanava, entre altres dades sobre programes de salut per millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat, el detall dels programes de foment de l'activitat física per a persones amb discapacitat desenvolupats i impulsats pel Departament de Salut, finalitza la Reclamació 250/2019, que havia presentat la mateixa persona reclamant, per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, perquè va considerar que la resolució del Departament de Salut de 2 de maig de 2019 havia facilitat la informació de què disposava el Departament sobre les qüestions sol·licitades.

A la vista d'aquests antecedents, té raó el Departament de Salut quan a l'informe que aporta a aquest procediment indica que el sol·licitat en l'actual procediment és bàsicament el mateix que havia demanat a la sol·licitud que va ser atesa amb la resolució de 2 de maig de 2019, motiu pel qual se li reitera la mateixa resposta a la resolució de 23 d'abril de 2019. Tot i que la pràctica seguida per la persona reclamant (sol·licitar de nou informació que ja li havia estat facilitada pel mateix Departament de Salut i així s'hauria acreditat per resolució de la GAIP) podria haver estat considerada abusiva per part del Departament de Salut, perquè l'únic que aconseguix la persona reclamant amb ella és fer treballar a l'Administració per a una informació que ja té en el seu poder, facilitada poc temps abans pel mateix Departament, aquest resol estimant la sol·licitud i reiterant la informació ja lliurada anteriorment. Per tant, la resolució de 23 de juliol de 2019, que és l'objecte d'aquesta Reclamació, és ajustada a l'ordenament jurídic, motiu pel qual és procedent desestimar la primera part de la Reclamació.

3. Inadmissibilitat parcial de la Reclamació

Pel que fa a la informació demanada a la segona part de la sol·licitud (previsions sobre com i quan es portaran a terme les mesures específiques per al foment de l'activitat física de les persones amb discapacitat), està plenament justificada la consideració feta a l'informe aportat pel Departament de Salut a aquest procediment, en el sentit que el demanat no és informació pública. Efectivament, segons l'article 2.b LTAIPBG és informació pública la que està en poder de l'Administració, i els futuribles no

tenen aquesta condició. La segona part de la sol·licitud demana precisament un futurible, com és la data o les dates en les que haurien de tenir lloc determinats fets. Si el Departament de Salut tingués previsions sobre aquesta qüestió, podrien ser objecte de debat polític o social, però el seu eventual compliment no seria informació pública, i només ho serà quan les eventuais previsions s'hagin complit.

Per tant, com que el demanat que la segona part de la sol·licitud no és informació pública, la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació del previst per l'article 33.2 RGAIP, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de setembre de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar parcialment la Reclamació 430/2019, en relació amb allò demanat pel primer apartat de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2, perquè el Departament de Salut ja havia facilitat anteriorment la informació sol·licitada a la persona reclamant i havia resolt correctament la seva sol·licitud.
2. Inadmetre parcialment la Reclamació 430/2019, en relació amb allò demanat pel segon apartat de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 430/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.